

Història del CFPA

Giner de los Ríos

“6 anys va trigar a Pla-Carolines aconseguir un centre per a educació d’adults”. Així presentava el *Diario Información* el 18 de setembre de 1985 l’esperada bona notícia de l’obtenció d’un centre educatiu per a la col·lectivitat adulta del barri. Finalitzava d’aquesta forma una reivindicació de feia 8 anys per part de l’activa Associació de Veïns del districte; i és que tot aconseguint prové, d’antuvi, d’una mancança i de la corresponent comanda.

El barri Pla-Carolines havia augmentat de forma considerable la seua població i la necessitat d’un centre escolar de formació permanent per a un col·lectiu adult que demanava més formació o, sens dubte, una possibilitat real d’obtindre el mínim de coneixements acadèmics que la vida laboral l’exigia, era ja una realitat oberta i transparent que no s’hi podia obviar. La petició va ser àrdua i constant i, rere un procés llarg i insistent, la Conselleria de Cultura va accedir a la creació del centre demanat, i es va instal·lar al número 19 del carrer Primavera.

No obstant l’anterior, el centre educatiu presenta certes deficiències que impedeixen el bon i digne funcionament de les tasques pròpies del procés d’ensenyança-aprenentatge i les reivindicacions envers un nou centre no s’hi fan esperar. Per part del centre educatiu s’envien diversos informes els anys 1990, 1993 i 1995 on s’especifiquen les circumstàncies que afecten les instal·lacions concedides i la necessitat d’encetar un projecte que incloga la construcció d’un nou centre educatiu que afavorisca la impartició dels programes propis de la *Llei de Formació de Persones Adultes 1/95*, i dignifique espais i treballs per al seu conjunt educatiu.

Han de passar anys fins que, rere un constant flux de demandes i el corresponent i farragós procés burocràtic de caire institucional, i com a conseqüència del fet anecdòtic de “l’ocupació simbòlica del solar previst (ubicat al carrer Dr. Clavero, d’Alacant) per part de l’Associació de Veïns el Pla-Carolines, amb la realització d’un simulacre de classe, el 3 de desembre de 1999, el 21 de gener de 2000 comença a veure la llum institucional per a la creació del centre enyorat. És per fi l’1 d’octubre de 2001, després d’altres accions reivindicatives, que s’hi va col·locar la primera pedra, tot començant les obres de

construcció, i sent acabades el dia 3 d'abril de 2003, data que suposarà la celebració de la inauguració del CFPA Giner de los Ríos d'Alacant, el centre que a hores d'ara coneixem.

D'aleshores ençà, el nostre centre d'adults ha sigut un referent provincial i regional de la defensa de l'educació amb el mínim de garanties adients per a la pràctica docent i el reconeixement dels centres educatius per a adults, no només com una veritable i necessària presència en l'escena de l'ensenyament públic valencià, sinó també com un lloc de convivència, tolerància i igualtat que abasta tota la diversitat poblacional del seu entorn geogràfic i urbà.

És, alhora, l'FPA Giner de los Ríos un centre pioner en la realització de recursos educatius, contemplats des d'un punt de vista públic i genèric; per no mencionar la introducció contínua i sempre diferent d'accions culturals de naturalesa holística, on ha cabut i cabrà tot tipus d'iniciatives que pretenguen fomentar la democratització de la cultura. En són bona mostra els concursos literaris de microrelats, els concursos de fotografia o de cartells, i les eixides vàries a llocs, localitats i zones de rellevància cultural (*vid.* entre d'altres, Rutes Pas a pas per la realitat urbana alacantina, Marq, Arxiu Municipal, cadena À punt, Acadèmia Valenciana de la Llengua) i paisagística (Serra Grossa, Illa de Tabarca); tot plegat amb la intenció d'afavorir la inserció del món artístic, cultural i natural que envolta la nostra realitat en el quefer diari de tota la comunitat educativa.

En aquest sentit, cal fer palesa de l'existència al centre d'una publicació pròpia en format de magazín que, pràcticament des del seu inici com a escola, ha estat editant-se com a manifestació de les interrelacions entre professorat i alumnat, junts en la plasmació del vessant artísticocultural, de certa forma oblidat, del conjunt escolar. La revista, de ben prompte, ha esdevingut una ferramenta poderosa d'invitació a la reflexió seriosa de temes de repercussió social de l'actualitat més rabiüda; de la incorporació de les habilitats culturals i estètiques dels seus usuaris; de l'ancorament de les vivències més emotives de les biografies singulars d'una bona part del seu col·lectiu més gran i amb més memòria històrica; de, al capdavall, la participació voluntària, crítica i compromesa dels diferents membres de la gran família que configura el nostre centre d'adults.

La dita revista ha vist passar l'evolució de l'escola, tant des d'una perspectiva humana, personal, com ara, tecnològica, tot considerant que el Giner de los Ríos, fidel al seu compromís amb la sostenibilitat medioambiental i el desenvolupament equilibrat dels

recursos, ha optat des de fa ja uns quants anys per una publicació digital, elaborada amb la pretensió d'ésser un mètode d'aprofitament dels esdeveniments socioculturals més significatius i, alhora, com un recurs viu, proteic, canviant, modern i contínuament actualitzat de consulta personal i individual; però també d'una enorme funcionalitat dins de l'aula, en presentar no només informació sobre aspectes de considerable excel·lència, sinó també exercicis d'aplicació pragmàtica sobre figures i temes de l'àmbit cultural i artístic.

La tasca del centre educatiu, des d'aquest punt de vista, no ha sigut sinó convidar la comunitat escolar a participar-hi activament en el desenvolupament constant i apassionant de la formació.

És, al cap i a la fi, el nostre centre un lloc per a la Història, en majúscules, així com per a la presència de les nombroses intrahistòries que cada societat troba al seu interior.

Jose Luis Tornel Sala
Professor de valencià del CFPA Giner de los Ríos